

FISHCODE MANAGEMENT

REPORT OF A NATIONAL WORKSHOP ON FISHERIES MANAGEMENT IN SURINAME

Paramaribo, Suriname
21 - 22 June 2000

AND

FIRST FOLLOW-UP MEETING

Paramaribo, Suriname
11 July 2000

FOOD AND AGRICULTURE ORGANIZATION
OF THE UNITED NATIONS

Rome, September 2000

FISHCODE MANAGEMENT

**FAO/NORWAY PROGRAMME OF ASSISTANCE TO DEVELOPING COUNTRIES
FOR THE IMPLEMENTATION OF THE CODE OF CONDUCT FOR RESPONSIBLE
FISHERIES**

**SUB-PROGRAMME F: ASSISTANCE TO DEVELOPING COUNTRIES FOR
IMPROVING THE PROVISION OF SCIENTIFIC ADVICE FOR FISHERIES MANAGEMENT**

REPORT OF A NATIONAL WORKSHOP ON FISHERIES MANAGEMENT IN SURINAME

Paramaribo, Suriname
21 - 22 June 2000

AND

FIRST FOLLOW-UP MEETING

Paramaribo, Suriname
11 July 2000

The designations employed and the presentation of the material in this publication do not imply the expression of any opinion whatsoever on the part of the Food and Agriculture Organization of the United Nations concerning the legal status of any country, territory, city or area or of its authorities, or concerning the delimitation of its frontiers or boundaries.

The designations “developed” and “developing” economies are intended for statistical convenience and do not necessarily express a judgement about the stage reached by a particular country, country territory or area in the development process.

The views expressed herein are those of the authors and do not necessarily represent those of the Food and Agriculture Organization of the United Nations nor of their affiliated organization(s).

TABLE OF CONTENTS

VERSLAG VAN HET TWEEDE SEMINAR OVER VISSERIJ MANAGEMENT IN SURINAME PARAMARIBO, SURINAME, 21-22 JUNI 2000 [REPORT OF THE SECOND SEMINAR ON FISHERY MANAGEMENT IN SURINAME PARAMARIBO, SURINAME, 21-22 JUNE 2000]	1
VOORWOORD	1
DEEL I PROTOCOLAIR GEDEELTE	2
DEEL II INVENTARISATIE VAN DE VISSERIJSEKTOR	3
De garnalentrawlvisserij.....	3
Vistrawlvisserij.....	5
Seabobtrawlvisserij	5
Snappervisserij	6
Bevolkingsvisserij	6
De verwerkingssector.....	7
DEEL III VISSERIJ MANAGEMENT	7
Rol van de WECAF Commissie en haar <i>ad hoc</i> werkgroep in visserij onderzoek en beheer.....	7
Presentatie van het Visserij Management Plan	7
Management van een garnalenvisserij, Gulf van Carpentaria, Australië.....	8
Het Visserij Beleid van de Surinaamse Overheid	8
Discussiegroepen over geselecteerde onderwerpen.....	9
Groep I: Garnalen visserij	9
Groep II: Vistrawlvisserij en red snapper visserij.....	10
Groep III: Seabob visserij	12
Groep IV: Kustvisserij	13
Groep V: Andere punten	14
Sluiting van het Seminar	15
BIJLAGE 1 LIJST VAN DE DEELNEMERS	17
BIJLAGE 2 AGENDA VAN HET SEMINAR.....	19
BIJLAGE 3 SAMENSTELLING VAN DE DISCUSSIE GROEPEN	21
REPORT OF THE FOLLOW-UP MEETING TO THE FISHERIES MANAGEMENT SEMINAR OF 21-22 JUNE 2000 PARAMARIBO, 11 JULY 2000.....	23
Opening.....	23
Group I Shrimp Fishery	23
Group II Coastal and Fin-fish Fisheries.....	24
Closure.....	24

FAO/FISHCODE

Report of a national workshop on fisheries management in Suriname, Paramaribo, Suriname, 21 - 22 June 2000 and first follow-up meeting, Paramaribo, Suriname, 11 July 2000.

FAO/FISHCODE Project GCP/INT/648/NOR: Field Report F-12 (Nl, En). Rome, FAO, 2000: 24p.

ABSTRACT

This document contains a report in Dutch of a meeting organised by FISHCODE to present and discuss the results of the FAO/DANIDA and FISHCODE Workshops on the assessment of shrimp and groundfish on the Brazil-Guianas shelf.

The Fisheries Department of Suriname organised a first follow-up meeting in July. The report of that meeting is presented in English. The main conclusions of that second meeting are similar to those reached at the first meeting.

Distribution:

Norway (through TCD) (4)

Authors

Institutions concerned

Participants

FAO Fisheries Department

FAO Fisheries Library (2)

FI Registry (2)

FAO Legal Office

FAO Regional Office for Latin America and the Caribbean

FAO Sub-Regional office for the Caribbean

FAO Representative

Other interested agencies and donors

Verslag van het Tweede Seminar over Visserij Management in Suriname Paramaribo, Suriname, 21-22 Juni 2000¹

Voorwoord

Het Seminar werd georganiseerd in het kader van de FAO/WECAFC *ad hoc* Werkgroep over Garnalen- en Bodemvisbestanden van het Continentale Plateau van Brazilië en de Guyanas, die in 1984 opgericht werd, als vervolg op een aanbeveling van de WECAP Commissie, rekening houdend met de eigenschappen van de visbestanden van bovengenoemde regio. De Werkgroep is sedert 1996 elk jaar bijeengekomen om evaluaties uit te voeren van de belangrijkste commerciële garnaal- en bodemvissoorten. Eén van de belangrijkste objectieven is geweest de resultaten van deze evaluaties te benutten om verschillende mogelijkheden voor het beheer van de visserij met elkaar te vergelijken, en wetenschappelijk advies hieromtrent te verschaffen. De bijeenkomsten van de Werkgroep hebben de ondersteuning van FAO gehad, via haar Reguliere Programma en haar inter-regionale Projekten GCP/INT/575/DEN-“Training in Tropical Fish Stock Assessment and Fishery Research Planning” en GCP/INT/648/NOR-“Assistance to Developing Countries for the Implementation of the Code of Conduct for Responsible Fisheries” (FISHCODE), alsmede van het CFRAMP Projekt (“CARICOM Fisheries Resources Assessment & Management Programme”).

The visserij directeuren van de landen van de regio (Brazilië, Frans Guyana, Guyana, Suriname, Trinidad & Tobago en Venezuela) zijn in juni 1999 in Belém, Brazilië bijeengekomen en hebben de verrichtingen van de *ad hoc* Werkgroep besproken, rekening houdend met hun nationale jurisdicties. De visserij directeuren hebben toen de voorlopige resultaten van de evaluaties van de visbestanden aangenomen, en aanbevolen dat die medegedeeld zouden worden aan alle belanghebbenden in de visserijsector, tijdens nationale seminars in elk van de deelnemende landen. In het geval van Suriname, kan dit evenement als een vervolg gezien worden van het “Eerste Seminar over Visserij Management in Suriname”, gehouden op 27 en 28 januari 1998.

De voornaamste objectieven van dit tweede Seminar waren :

- het presenteren van de resultaten geboekt door de Visserijdienst op het gebied van evaluatie van visbestanden (“the stock assessment”) in het kader van de FAO/WECAFC Werkgroep over Garnalen- en Bodemvisbestanden van de Continentale Vlak van Brazilië en de Guyana’s, en de hierdoor geschapen vooruitzichten op het gebied van visserijbeheer te bespreken;
- de participatie te stimuleren van belanghebbenden, in het bijzonder van de industrie, in het beheer van de garnalenvisserij en van de bodemvisserij in de regio van Brazilië en de Guyana’s, in samenwerking met de Visserijdienst en met de *ad hoc* FAO/WECAFC Werkgroep voor Brazilië en de Guyana’s (zie hieromtrent artikel 6.16 van de “Code of Conduct for Responsible Fisheries”, handelende over het betrekken van de uitvoerders van de visserij en

¹ Opgesteld door Pierre Charlier, Visserijdienst, Suriname

gebruikers van visvoorraden in het behoud en het beheer van betrokken visbestanden) ; en

- een dialoog aan te vangen over praktische samenwerking tussen de Visserijdienst en de betrokken sectoren van de industrie.

Deel I. Protocolair Gedeelte

Het Seminar werd gehouden in het gebouw van de Kamer van Koophandel en Industrie, te Paramaribo, Suriname, op 21 en 22 juni 2000.

64 personen van de visserijsector en van gouvernementele instellingen hebben aan het Seminar deelgenomen. Onder de deelnemers bevonden zich vissers, eigenaren van vissersboten, vertegenwoordigers van de diverse sectoren van de kleinschalige visserij, van de industriële (trawl) visserij (gericht op garnaal- zowel als op visvangst), en van de visverwerkingsbedrijven, visopkopers en –exporteurs, en ambtenaren van verschillende ministeries. De lijst van de deelnemers is in Bijlage 1 gegeven.

Drs. R. Lieveld, Onderdirecteur Visserij van het Ministerie van Landbouw, Veeteelt en Visserij, presideerde over de officiële opening en richtte als eerste het woord aan de aanwezigen. Hij belichtte de doeleinden van dit tweede Seminar over visserij management als volgt :

- In dialoog treden met alle belanghebbenden in de visserijsector, en beheersmaatregelen met hun bespreken ;
- De resultaten van het werk van de Visserijdienst presenteren, i.h.b. van het Visserij Informatie Systeem, dat tot doel heeft gegevens over de visbestanden te verzamelen ;
- De beleidsvisie van de overheid aan te geven.

Hij benadrukte de ondersteuning van de FAO en van het CFRAMP Projekt, die samen drie vertegenwoordigers hebben afgevaardigd.

Dhr. B. Chakalall, Regional Fisheries Officer, begroette de deelnemers namens de Directeur-Generaal van de FAO en belichtte de geschiedenis van de WECAF Commissie en van haar *ad hoc* Werkgroep over Garnalen en Bodemvis Visserij op de Continentale Vlak van Brazilië en de Guyana's, die zich vanaf zijn oprichting op de gemeenschappelijke problemen van de visserijen van deze regio toelegt. Hij vermeldde dat FAO en het "CARICOM Fisheries Programme" (CFRAMP) de participerende landen van de Werkgroep sedert 1996 bijstaan, bij de uitvoering van onderzoeken over de voorraden van de belangrijke commerciële garnalen- en vissoorten, met als uiteindelijk doel de best mogelijke wetenschappelijke informatie te genereren, als basis voor visserijbeleid. De objectieven van dit Seminar zijn dan ook de resultaten van deze onderzoeken aan de belanghebbenden van de visserijsector bekend te maken, hun visie en bijdrage hierover te krijgen, en het gemeenschappelijk overleg op het gebied van visserijbeheer gestalte te geven. Hij benadrukte dat de resultaten van het Seminar verwerkt zullen moeten worden in een vernieuwde versie van het Visserij Management Plan, dat door de Visserijdienst is voorbereid. Hij feliciteerde de Surinaamse Regering, en in het bijzonder de Visserijdienst, met de organisatie van dit evenement en wenste de deelnemers een succesvol Seminar toe.

Ir. S. Redjosentono, Minister van Landbouw, Veeteelt en Visserij, benadrukte dat regenererbare hulpbronnen zoals die van de visserij benut moeten worden met het oog op een duurzame exploitatie. Dit vereist een grondige kennis van de biologische karakteristieken van de soorten, van de mechanismen van de visvangst, de verwerking, de opslag en marketing. Het is ook belangrijk te weten dat er, anders dan bij niet vernieuwbare hulpbronnen, veel verschillende categorieën van belanghebbenden bestaan bij de visserij. De Minister onderstreepte dan ook de nood tot dialoog tussen deze groepen, die zich eigenlijk steeds meer doet voelen naarmate de druk op de natuurlijke hulpbronnen groter wordt. De Minister bedankte bij voorbaat alle aanwezigen voor hun bijdrage en verklaarde het Seminar open.

Deel II. Inventarisatie van de Visserijsector

Overeenkomstig het werkprogramma van het Seminar (zie Bijlage 2) werden de belangrijkste visserijen van Suriname één voor één belicht en besproken.

De garnalentrrawlvisserij

Drs. Pierre Charlier gaf een overzicht van de geschiedenis van deze visserij. Na een bescheiden start eind jaren '50, onderscheidde hij een ontwikkelingsfase in de jaren '60 en '70, gevolgd door een fase waarin de visserij zich stabiliseerde, in de jaren '80 en de eerste jaren '90. Sedert het jaar 1996 wordt een teruggang waargenomen. Deze teruggang drukt zich uit zowel in de productiecijfers als in de rendementen (in tonnen per jaar per boot). Door toepassing van wetenschappelijke modellen werd door de Visserijdienst de biomassa van de garnalensoorten (bruine garnaal, *Penaeus subtilis*, en pink spotted garnaal, *Penaeus brasiliensis*) berekend. Deze resultaten tonen dat de biomassa van beide soorten in de laatste jaren is afgenomen. Dhr. Charlier noemde verschillende mogelijke oorzaken voor deze teleurstellende resultaten:

- Te hoge visserijinspanning (effort): te veel boten en/of te veel dagen op zee;
- Vangst van kleine garnaal door garnalentrawlers en/of seabob trawlers (het percentage kleine garnalen in de aanvoeren bij Sail is de laatste jaren hoger dan ooit);
- Klimatologische veranderingen kunnen een invloed hebben, maar dat is niet bewezen tot nu toe;
- Achteruitgang van de zeebodem, vanwege ecologische veranderingen veroorzaakt door jarenlang trawlen: mechanisme onbekend.

Alleen onderzoek zal kunnen wijzen welke van deze mogelijke oorzaken de grootste rol spelen, en welke maatregelen genomen zouden kunnen worden.

Door middel van een zgn. Thompson & Bell model, werden de effecten van de drie vloten (Japans, Koreaans, seabob) vergeleken. Het model toonde aan dat een daling van de totale waarde van de vangst verwacht mag worden wanneer grote hoeveelheden kleine garnalen worden gevangen, en het gaf ook een indicatie dat de seabobvisserij, volgens de gegevens die tot nu toe bekend zijn, betrekkelijk weinig impact zou hebben op de rendementen van de garnalenvisserij.

Dhr. Lee, van het bedrijf Se-Won (garnalenvangst), belichtte eerst de technische verbeteringen die in de loop der jaren in de vangstmethoden zijn toegepast. Boten en netten zijn vanaf de jaren '60 ongeveer ongewijzigd gebleven, afgezien van het feit dat sinds 1984 vier in plaats van twee netten worden gebruikt. Dit heeft geresulteerd in een toename van de vangst met ongeveer 30%. Een andere belangrijke vooruitgang was de introductie van de GPS (Global Position System). Dhr Lee presenteerde tabellen over jaarlijkse aanvoeren en vangst per boot, en liet zien dat de produktie van Sail en Sujafi met bijna de helft is verminderd in de laatste 15 tot 20 jaren. Hij wees ook naar een constante daling van de rendementen vanaf 1996, die ondermeer resulteerde in het vertrek van vier Koreaanse garnalenvangstbedrijven van Sail.

Dhr. Lee maakte vervolgens vergelijkingen met de toestand en het beleid in Guyana en Frans Guyana. In beide gevallen worden de beleidsmaatregelen beter toegepast. In Guyana is er maar een bedrijf en dat is in staat om bijvoorbeeld de vangst van kleine garnalen door haar eigen boten te controleren. In Frans Guyana, wordt de ban over het gebruik van sleepnetten in ondiep water (vroeger minder dan 30m, nu 28m) streng toegepast. In Suriname daarentegen, waar in het begin de beste rendementen van de hele regio werden verkregen, zijn bepaalde bekende visgronden (zoals de "puw patch") zogoed als verdwenen. Als waarschijnlijke oorzaak hiervoor noemde dhr. Lee het effect van grote "stern trawlers", die niet alleen als reuze "stofzuigers" alle op de bodem levende organismen opvegen, maar ook het ecologisch evenwicht over grote oppervlaktes verstoren. De seabob vloot zou volgens hem ook een negatief effect hebben, omdat die in ondiep water opereert. Hij is een voorstander van het uitvoeren van onderzoeken op deze gebieden. Uiteindelijk maakte hij de opmerking dat de vergunningsgelden in de moeilijke huidige situatie een zware last voor de bedrijven betekenen, en hij pleitte voor een vermindering.

Uit de presentatie van dhr. Shirahata, General Manager van Sujafi, bleek duidelijk dat de garnalenvisserij moeilijke tijden doormaakt. De rendementen, die in de jaren '70 de beste waren van de hele regio, liggen nu beneden die van buurlanden, en de mogelijkheid bestaat dat bedrijven hun activiteiten gaan stopzetten, wat niet in het belang zou zijn van de Surinaamse economie. Volgens hem is het ideale aantal boten 90. Hij is ook van oordeel dat de oorzaak van het probleem in de aanwezigheid van de seabob vloot te vinden is. Seabob boten opereren in ondiep water, juist waar garnalen hun broedgronden hebben. Hij merkte op dat voorheen ondiepe wateren (minder dan 12 of 15 vadem) altijd verboden voor trawlers zijn geweest. Hij verwees naar een akkoord met de overheid in 1996, volgens welke niet meer dan 5 seabob vergunningen verstrekt zouden worden, totdat voldoende bekend werd over het effect van deze vorm van visserij op de garnalenbestanden. Volgens dhr Shirahata is er tot nu toe geen studie uitgevoerd, terwijl het aantal seabob vergunningen tot 24 is opgevoerd. Hij noemde ook de ervaring in Guyana, waar seabob trawling volgens hem tot een vermindering van de garnalenvangsten heeft geleid. Hij beval aan om onmiddellijk maatregelen te nemen en dringend met onderzoek te beginnen.

Een discussie ontstond over de exacte tijd wanneer een teruggang in de garnalenvangst te merken viel, en over de meest waarschijnlijke oorzaken daarvan. Verwezen werd naar de groepsdiscussies van de tweede dag om dit onderwerp in groepsverband grondig te bespreken.

Dhr E. Mannes, general manager van Sail, noteerde ook een sterke achteruitgang in de garnalenvangst, vanaf de tweede helft van 1996, en onderstreepte dat meer onderzoek nodig was voordat de juiste oorzaak, of oorzaken, aangeduid kunnen worden. In 1995, bij voorbeeld, zijn veel kleine garnalen gevangen, en daarop volgde een heel

goed seizoen. In 1998, was er eveneens een goed “recruitment” te zien, maar de vangst van grote garnalen in de volgende maanden bleef achter. Het is volgens dhr Mannes bewezen dat seabob boten slechts onaanzienlijke hoeveelheden “Penaeus” garnalen vangen. De visserij wordt met meerdere problemen geconfronteerd, en klimaatveranderingen spelen vermoedelijk ook een rol. Rendementen zijn trouwens aan het dalen in de hele regio. Sail heeft daarom besloten over te gaan tot diversificatie en doet nu b.v. aan aquacultuur (garnaal, rode tilapia). Uiteindelijk wees hij op het gevaar dat de garnaal- en visexport lopen door het (nog) niet goedkeuren van de wet over kwaliteit.

Vistrawlvisserij

Mej. T. Chin-A-Lin noemde drie typen boten die deze vloot uitmaken, nl. omgebouwde garnalentrailers, zgn. kotters en fabrieksschepen. Informatie over hun operaties werd voornamelijk verkregen van aanvoercijfers verstrekt door de bedrijven, door het waarnemersprogramma en via logboeken. De fabrieksschepen zijn alleen in 1998 actief geweest.

De voornaamste soorten waren voor de omgebouwde garnalentrailers kandratiki, botervis, dagoetifie en gladvissen (in totaal 88% van de aanvoer). Bij de kotters was de lane snapper de belangrijkste soort (30-43% van het totaal). Deze proportie vertoonde echter een dalende trend over de jaren heen, terwijl de aanvoer van andere soorten zoals kandratiki steeg (van 10-13% naar ca. 55%). Het belang van het verzamelen en analyseren van nauwkeurige informatie voor een adequaat visserijbeheer werd benadrukt en er werd een beroep gedaan op de bedrijven om de gevraagde gegevens regelmatig te verstrekken.

Dhr. M. van der Veen, van het bedrijf Holsu keek in zijn uiteenzetting terug naar een ervaring van reeds acht jaren in Suriname. De hoge vangsten van lane snapper in het begin, toen er slechts een boot bezig was, hebben plaats gemaakt voor lagere vangsten (van 1,400 naar 700 kg per dag), die nu tenminste gestabiliseerd leken te zijn (24-28% van het totaal). Nieuwe soorten werden steeds meer benut, hoewel de marketing daarvan aanvankelijk wat moeizaam ging.

Seabobtrawlvisserij

Drs. Pierre Charlier schetste het door de Visserijdienst uitgevoerd onderzoek naar de seabob visserij. Exploitatie begon pas in 1996. Volledige gegevens werden steeds van één van de twee actieve bedrijven verkregen. Vanwege de gebrekkige medewerking van het tweede bedrijf op dat gebied, is het echter tot nu toe onmogelijk geweest aanvoer en visserij inspanning (effort) te berekenen. Om deze reden moest het onderzoek op het werk van waarnemers aan boord steunen. Er zijn ondertussen 31 waarnemersreizen voltooid. De resultaten wijzen uit dat de seabob rendementen niet veel schommelen gedurende het jaar, dat grote hoeveelheden biivangst in zee teruggewooid worden en dat heel weinig vis benut wordt. De vangst van bruine garnaal varieert van reis tot reis maar blijft, volgens de tot nu toe verkregen gegevens, altijd gering.

Dhr. Sewdien gaf een overzicht van de ervaring van zijn bedrijf Namoon in de seabob visserij. Tot eind 1999, waren de vangsten goed te noemen, zonder één uitgesproken slecht seizoen. Sedert het begin van dit jaar waren de rendementen lager, wat volgens hem vooral aan ongebruikelijk ruwe zee condities te wijten was. Er werden wel schommelingen

waargenomen in de gemiddelde grootte van de seabob (kleinen verschenen in augustus) en in de diepte waarin de scholen zich bevonden (13-14 vadem in de regentijd, 7-9 vadem in de droge tijd). Volgens dhr. Sewdien bleef het percentage "Penaeus" garnalen in de vangst beneden 3% en werd weinig van de vis bijvangst benut omdat alle ijs aan boord voor de seabob nodig was. Ten aanzien van conflicten ("gear interaction") met de drijfnetters, noemde hij de mogelijkheid om de diepte beperkingen beter vast te stellen, om aanvaringen te voorkomen.

Snappervisserij

Dhr. M. Akkerman, directeur Cevihas gaf een korte beschrijving van deze visserij, waarin 99% van de boten Venezolaans zijn (er is één boot uit Trinidad). Hij benadrukte dat het verdrag tussen Suriname en Venezuela, waarin onder andere de vergunningsrechten vastgelegd worden, nog niet geratificeerd was. Hij gaf ook een teruggang in de aanvoer (360 ton red snapper en 20 ton makreel in 1999) aan en informeerde dat de meeste opkoop- en verwerkingsbedrijven uit deze activiteit zijn gestapt. Behalve de waarschijnlijke overbevissing, zorgde de nieuwe concurrentie van de buurlanden Guyana en Brazilië mede voor de verminderde aanvoeren. Er is ook een daling van de gemiddelde hoeveelheid per aanvoer, van 2.4 ton in 1994 naar 800 kg in 1999.

Hij meende ook dat technologische verbeteringen (betere echoloden, GPS) er een tijdlang voor hebben gezorgd dat vangsten goed bleven en zo de beginnende overbevissing hebben verhuld, terwijl het aantal boten al een tijd te hoog was. Grote trawlers oefenden volgens hem ook een negatieve invloed uit, omdat ze veel juveniele vis zouden vangen. Hij stelde voor dat i) snapper- en makreelvisserij als twee gescheiden visserijen worden aangepakt (b.v. in het Management Plan), ii) de hoogte van de vergunningsrechten herzien wordt, iii) het aantal red snapper boten beperkt wordt, en iv) hun visgebieden en -perioden gereguleerd worden.

Bevolkingsvisserij

Mevrouw Yolanda Babb beschreef de indeling van de bevolkingsvisserij als: kustvisserij (drijfnet, gesloten en open boten, njawarie, longlines), riviermondvisserij (fuiknet voor garnalen en voor vis, zgn. jagi jagi, drijfnet, longlines), riviervisserij (spannet, sleepnet, zeegnet of haritete, overige) en pannervisserij (kieuwnet). Het aantal vergunningen was in de afgelopen 10 jaren in 1994 tot een maximum van het aantal gesloten drijfnetters gekomen, waarop een daling volgde. De stijging, na een dieptepunt in 1996, van het aantal open boot drijfnetters was door de visserijovereenkomst met Guyana veroorzaakt. Het aantal fuiknet vergunningen schommelde, maar vertoonde geen duidelijke tendens, terwijl het aantal kieuwnetten sterk was afgenomen (pannen moeilijk toegankelijk geworden).

Mevrouw Babb liet vervolgens vergelijkingen zien tussen resultaten van lengtemetingen die respectievelijk in 1991/92 en in 2000 genomen werden (drijfnet visserij). Een verschuiving van het maximum aantal vissen naar de kleinere lengtes werd zowel bij de jarabakka (van 50-150 naar 60-125 cm) als bij de bangbang (van 62-120 naar 54-122 cm) en bij de kandratiki waargenomen. Dit zijn tekenen van verhoogde druk op de bestanden, die verder onderzocht dienen te worden.

De verwerkingssector

Mevrouw Juliette Colli verwees naar de bevindingen van de laatste audits voor vis- en garnalen bedrijven en toonde dat er langzaam maar zeker vooruitgang op het gebied van kwaliteitsverzekering geboekt werd. In 1999 voldeden 8 bedrijven (uit een totaal van 20) aan EU criteria. Hiervan hadden slechts 2 bedrijven een kwaliteitsmanager in dienst. In het jaar 2000 staan er 10 bedrijven op de EU lijst, en ze hebben allemaal een kwaliteitsmanager. Mevrouw Colli schetste het programma van de Visserijdienst ter ondersteuning van de bedrijven op dat gebied.

Dhr. Sahtoe deed verslag over de ervaring van het visverwerkingsbedrijf Bera Fisheries bij het toepassen van HACCP normen. Hij onderstreepte hoe belangrijk het is hieraan te voldoen om te kunnen exporteren en hij gaf een gedetailleerd relaas over de moeilijkheden die hierbij waren ontmoet.

Deel III. Visserij Management

Rol van de WECAF Commissie en haar *ad hoc* werkgroep in visserij onderzoek en beheer

Dr. David Die gaf een overzicht van de doeleinden en geschiedenis van de werkgroep, die in 1984 door de WECAF Commissie in het leven geroepen werd om gemeenschappelijke problemen betreffende de visserij door wetenschappers van de regio te laten bespreken. Sedert het jaar 1996 worden jaarlijks technische bijeenkomsten gehouden, met de ondersteuning van CFRAMP en FAO. Na de bijeenkomst in Belém vorig jaar, die gevolgd werd door een vergadering van de nationale visserij directeuren, werden dit jaar (3 in mei, 3 in juni) nationale Seminars zoals dit in alle zes landen georganiseerd. Op de agenda staan nu enerzijds de volgende technische bijeenkomst in Cumana, Venezuela (oktober 2000), en anderzijds een ministersvergadering in april 2001. Zoals eerder gezegd beoogt het huidige Seminar de uitwisselingen en de medewerking tussen wetenschappers en de industrie gestalte te geven. Daarom werden deelnemers uit verschillende sectoren uitgenodigd.

Dr. David Die gaf een korte “stand van zaken” van de studies die tegenwoordig ondersteuning van de werkgroep krijgen. Die betreffen, in alle landen tenminste de garnalensoorten (4 soorten). Bovendien werken Guyana en Suriname op de seabob visserij. Voor wat betreft vis, wordt de meeste aandacht gegeven in Frans Guyana aan red snapper en in Suriname, Guyana, Trinidad & Tobago en Venezuela aan meerdere kleine bodemsoorten.

Presentatie van het Visserij Management Plan

Drs. Pierre Charlier besprak de grote lijnen van het huidige concept van het Visserij Management Plan dat in 1998 is opgesteld. Hoewel het geen wettelijke kracht heeft, zolang de nieuwe visserijwet nog niet goedgekeurd is, zou het document ondertussen al als leidraad voor het beleid van het Ministerie aangaande visserijzaken kunnen dienen. Het is dan ook nuttig dat de belanghebbenden van de visserijsector daar alvast kennis van nemen, en het van hun kommentaar en bijdrage voorzien. Hij merkte ook op dat het Plan voortdurend vervolmaakt en geaktualiseerd zal moeten worden, naar gelang de toestand van de vis- en garnalenbestanden verandert, en de kennis die erover bestaat groter wordt. Drs. Charlier

belichtte vervolgens de indeling van het dokument. De totale vis- en garnalenbestanden worden geklasseerd in 16 “resources” en een hoofdstuk wordt aan elk van deze besteed. In het volgende deel worden mogelijke praktische maatregelen voor elke vloot (iedere combinatie van type boot + vistuig) besproken. Tot slot werd de aandacht gevestigd op enkele tabellen, waarin de beschouwingen per “resource”, en de voorgestelde maatregelen, worden samengevat.

Management van een garnalenvisserij, Gulf van Carpentaria, Australië

Dr. David Die beschreef enkele mijlpalen in de geschiedenis van de management van de garnalenvisserij in de Gulf van Carpentaria, in het Noorden van Australia, waar de jaarlijkse produktie ruwweg vergelijkbaar is met die van de Brazilië-Guyanas regio. Twee soorten garnalen worden in twee aparte seizoenen gevangen, door eenzelfde vloot. Sedert het jaar 1977 werden tal van maatregelen genomen om de visserij inspanning (effort) onder controle te brengen. Teneinde de “fishing power” van de vloot te verminderen werden achtereenvolgens beperkingen opgelegd op het aantal vergunningen, de lengte van de boot, het vermogen van de motor en het vistuig, Zgn. “buy-back” programmaas, waarbij overtollige boten tegen vergoeding teruggetrokken worden uit de visserij, werden op verschillende momenten uitgevoerd. De kosten werden voor een deel de overheid en voor het ander deel door de industrie zelf gedragen. In de laatste jaren werden ook gesloten seizoenen en beschermde zones ingesteld

Dr. Die trok een aantal lessen uit de Australische ervaring. Hij merkte op dat pogingen om de visserij te beheren ondernomen werden vóórdát de wetenschappers voldoende kennis van de garnalenbestanden hadden gekregen om potentiële vangsten en optimaal effort niveau te berekenen (pas na 1993 waren ze zo ver). Ten tweede bleek dat beperking van de visserijinspanning (“input control”) noodzakelijk is. Hoewel het geen perfecte resultaten geeft, zal het in de toekomst steeds worden toegepast, als het meest praktische beleidsinstrument dat voorhanden is. De voorkeur wordt gegeven aan “soepele” maatregelen, die gemakkelijk bijgesteld kunnen worden (die b.v. betrekking hebben op het vistuig liever dan op de afmetingen etc. van de boot).

Het Visserij Beleid van de Surinaamse Overheid

Drs. René Lieveeld schetste het beleid van de overheid t.o.v. de visserij. Het algemeen doel kan volgens hem in de twee woorden “duurzaam” en “exploitatie” teruggevonden worden. De voordelen van een visserij die op duurzame wijze geëxploiteerd zou moeten worden zijn: arbeidsplaatsen, waardevol eiwit en generatie van deviezen.

Drs. Lieveeld besprak vervolgens de instrumenten die voorhanden zijn om dit doel te bereiken : wetgeving, vergunningenbeleid, overleg met de sektor, opleidingen (voor personeel van de Visserijdienst zowel als van de sektor), onderzoeksamenwerking met buitenlandse en internationale instanties, financiële aspecten. Hij legde onder meer de nadruk op het eerste van deze instrumenten (wetgeving) en gaf de mening dat druk, uitgeoefend vanuit de gehele sektor, blijkbaar vereist is om de politici te overtuigen van de dringende noodzaak de wachtende wetten goed te keuren. Hij gaf tenslotte aan dat seminars zoals dit belangrijk zijn voor het bijsturen van het beleid.

Discussiegroepen over geselecteerde onderwerpen

Voorzitter S. Raghoebarsing stelde vijf discussiegroepen voor. Elke groep zou de specifieke vraagstukken van een bepaald sector van de visserij in groter detail bespreken, rekening houdend met een lijst “issues”, die uit de tot dan toe gehouden presentaties voortvloeiden. Ook zou bekeken worden in hoeverre het concept Management Plan deze “issues” op een bevredigende manier behandelt. Suggesties voor verbeteringen hieromtrent zouden gemaakt moeten worden. Alle deelnemers werden verzocht zich bij de groep van hun keuze aan te sluiten. De samenstelling van de groepen wordt gegeven in Bijlage 3.

Groep I : garnalen visserij

Issues aangehaald tijdens de presentaties :

- Afgenomen vangsten
- Vangst van kleine garnalen
- Verminderen van effort
- Onderzoek naar :
 - Gesloten gebieden
 - Gesloten seizoenen
 - Ecologisch onderzoek
 - Interakties met andere visserijtypen (Seabob)
 - Bijvangst
- Vergunningsgelden
- Gebruik van TEDs
- Verplaatsing activiteit naar visgronden langs de grenzen
- Tegengaan vangst kleine garnalen door verwerkingsbedrijven

Rapportage van de discussies :

1. De groep was het eens over de volgende prioriteiten :
 - Onderzoek naar directe impact van het trawlen in minder dan 15 vadem diepte
 - Lokaal en regionaal
 - Interacties tussen garnalen vloot, seabob vloot, stern trawlers en andere vloten
 - Onderzoek naar indirecte impacten: effecten van trawlen op bodemfauna (sponsen, gorgonians, enz.)
 - Monitoring van alle vissersboten; installatie aan boord van positionering apparatuur om te alle tijde de positie van de boten na te kunnen gaan (Vessel Monitoring System)
2. De groep was van mening dat financiering afkomstig zou moeten zijn van:
 - Een deel van de vergunningsrechten
 - Internationale organisaties
 - Een deel van de opgelegde boetes
3. Deze middelen moeten ingezet worden voor :
 - Onderzoek (zie boven onder punt 1)
 - Surveillance (boetes voor overtreders en illegale vissers moeten verhoogd worden)
4. De financiële middelen moeten onder controle staan van :

- Visserijdienst
 - De industrie
 - De onderzoekers
5. De groep erkende de volgende informatie bronnen voor onderzoek:
- Nu al beschikbaar :
 - Cijfers van de bedrijven over periode 1970-2000
 - Regionale gegevens (gegevens van 20-30 jaren terug)
 - Gegevens van het waarnemersprogramma (t/m december 1999)
 - Nieuwe gegevens die nog gewonnen moeten worden :
 - Regionale gegevens afkomstig van de landen van de regio
 - Resultaten over interacties tussen respectievelijk garnalen-seabob, garnalen-trawlers en garnalen-anderen

Groep II : Vistrawlvisserij en red snapper visserij

Issues aangehaald tijdens de presentaties :

- Verandering vangstsamenstelling
- Afname van de vangsten van lane snapper
- Marketing en afname andere soorten dan lane snapper
- Verzameling van gegevens (logboeken, aanvoercijfers)
- Interactie tussen stern trawlers en red snapper boten
- Vergunningsgelden
- Vermindering van het aantal vergunningen/boten
- Aparte vloot en management plan red snapper en makreel
- Ratificatie verdrag tussen Suriname en Venezuela
- Zonering
- Gebruik van “traps” en “pots”
- Monitoring, Controle en Surveillance (MCS)

Rapportage van de discussies :

Bovengenoemde punten werden één voor één behandeld.

1. De groep vond dat er eigenlijk geen verandering in de vangst samenstelling plaatsvindt. Er moeten andere vissoorten geïntroduceerd worden; wat langzaam plaatsvindt
2. De vloot is vermeerderd; de lane snapper vangst is met 25% verminderd
3. Marketing is veel veranderd, door andere soorten te introduceren
4. Elke trek wordt genoteerd door de kapitein. De bijvangsten die niet genomen worden, worden niet goed vermeld, omdat het moeilijk is om een schatting te maken
5. Bij ontmoeting met de Venezolanen vinden zij dat zij nadeel hebben van de vangst. Vermoedelijk doordat er lawaai onderwater wordt gemaakt door de snapperboten.
6. Vergunningsgelden moeten naar redelijkheid worden bepaald. Er moet een evaluatie gemaakt worden van het kosten pakket en dan moeten de vergunningsgelden worden vastgesteld.
7. Het aantal boten moet stabiel blijven. Wild groei kan niet getolereerd worden.
8. Makreel is seizoen-gebonden. De snappervisserij gaat het hele jaar door.

9. De groep vond het bepalen van viszones met diepte als basis weinig praktisch. Een afstand van de kust kan makkelijker op de kaart aangegeven worden, en is beter controleerbaar. Opgemerkt werd dat er geen markeringen bestaan om de grenzen aan te geven.
10. “Traps” en “pots” moeten niet toegestaan worden. Het is moeilijk controleerbaar. Boten die aas aan boord hebben wel toelaten (i)
11. Discussie over de rol van de waarnemers (die zijn er niet om controle uit te oefenen) en over de moeilijkheid om die aan boord van red snapper boten te plaatsen vanwege de beperkte ruimte.

Suggesties betreffende het Visserij Management Plan :

- Voorgesteld werd het aantal vergunningen voor red snapper op 60 te stellen, en voor makreel op 25.
- Het bedrag geëist voor een vergunning zou proportioneel (5%) moeten zijn aan de gemiddelde bruto inkomst per boot. Vaste bedragen zouden in het beheersplan niet genoemd moeten worden, gezien de schommelingen van de inkomsten.
- Als dieptegrenzen zouden respectievelijk 30m en 80m vastgesteld kunnen worden.

Groep III : Seabob visserij

Issues aangehaald tijdens de presentaties :

- Afname van de vangsten
- Uitgifte van een maximaal aantal vergunningen
- Diepte limieten (droge tijd, regentijd)
- Gebruik van TEDs
- Onderzoek naar seabob trawl technieken (vistuig)
- Interactie met de drijfnet visserij
- Illegale visserij, controle en surveillance

Rapportage van de discussies :

Bovengenoemde punten werden één voor één behandeld.

1. De oorzaak van de afname van de vangsten schijnt het bijzonder slechte weer van dit jaar te zijn, eerder dan in een te hoge visserijinspanning (effort). De activiteit is nog jong. Het is nodig alle gegevens aan de overheid te verstrekken voor verder onderzoek. Een feedback naar de sektor is wel vereist.
2. Het huidige aantal vergunningen (24) mag als maximum gebruikt worden.
3. Een minimale diepte van 8 vadem wordt voorgesteld.
4. Het gebruik van TEDs is bij wet verplicht. Achteraf blijkt het ook voor de gebruiker zijn voordelen te hebben: schonere vangsten (minder sorteerwerk) en betere kwaliteit door het minder voorkomen van vissen.
5. Technologische (vistuig) onderzoek is nodig, in samenwerking met het ministerie LVV.
6. Het probleem met de drijfnet boten is dat zij hun drijfnetten niet willen markeren, uit vrees voor diefstal / piraterij. Een oplossing kan alleen via overleg met deze groep vissers gevonden worden.
7. Het materiaal voor controle op zee is nu aanwezig, maar de exploitatie kosten zijn hoog ; een oplossing zou hiervoor gezocht moeten worden.

Kommentaar over het Fisheries Management Plan.

- Blz 39: technologisch onderzoek vermelden (vistuig)
- Blz 54: maximum aantal vergunningen aanpassen; onderzoek over boot en vistuig vermelden; diepte limiet vanaf 8 vadem; het verschil tussen de vergunningsgelden voor boten die onder nationale of buitenlandse vlag varen lijkt niet gerechtvaardigd.

Groep IV : Kustvisserij

Issues aangehaald tijdens de presentaties :

- Afname van de vangsten
- Niet adequate aanlandingsfaciliteiten
- Vergunningen beleid
- Interactie met de stern trawlers
- Controle en surveillance
- Maaswijdte
- Verandering in de visserijinspanning (effort)

Rapportage van de discussies :

1. De groep is van mening dat de afname van de vangsten door een te hoog aantal boten veroorzaakt wordt, en dat er dus nu al sprake is van overbevissing.
2. Er bestaan nog steeds geen adequate aanlandingsfaciliteiten. De bestaande installaties voldoen niet aan de normen, onder meer in verband met de recente eisen betreffende kwaliteit.
3. Een van de problemen van het vergunningensysteem is dat bepaalde vergunninghouders hun vergunning(en) (aan Guyanezen doorverkopen). Hierop zou controle uitgevoerd moeten worden.
4. De groep benadrukt de noodzaak om de controle activiteiten op te voeren, en over het algemeen een betere bewaking van de kust te bewerkstelligen.
5. De groep erkent dat de medewerking van de vissers en andere stakeholders noodzakelijk is bij het verzamelen van gegevens voor onderzoek.
6. De vergunning dient duidelijk aan te geven met welk vistuig (maaswijdte en andere karakteristieken) er gewerkt mag worden.
7. Er treden verandering op in de vispatroon, en als gevolg in de visinspanning: boten blijven langer op zee, en er wordt van langere netten gebruik gemaakt, teneinde de afnemende rendementen te compenseren).

Deze groep is tot de volgende aanbevelingen gekomen :

- Er wordt voor een regelmatige aanvoer van inputs (netten, motoren) gepleit.
- Financieringsmogelijkheden zouden voor de bevolkingsvisserij gecreëerd moeten worden.
- De groep is akkoord met een verplichte verlichting van de boten 's avonds (mits de visgronden gesurveilleerd worden).

Groep V : Andere punten

Issues aangehaald tijdens de presentaties :

- Kwaliteitscontrole en wetgeving
- Training en scholing
- Aquacultuur

Rapportage van de discussies :

1. Het is belangrijk dat de kwaliteit van de vangst gewaarborgd wordt.
2. Er bestaan te veel landingsplaatsen. De aanvoeren zouden liever moeten plaatsvinden bij een kleiner aantal faciliteiten, maar van betere kwaliteit, voornamelijk met betrekking tot kwaliteitscontrole en HACCP eisen.
3. Aangezien grote investeringen nodig zijn en in verband met de hoge rentes, zou een speciaal fonds, met gunstige credietmogelijkheden ingesteld kunnen worden. Speciale voorwaarden zouden voorzien moeten worden om te voorkomen dat overcapaciteit gebouwd wordt.
4. De wetgeving betreffende kwaliteitsnormen is nog in behandeling, terwijl de tijd dringt (bezoek van een EU missie vóór eind 2000). Een verslag bestemd voor de regering zou door de sector opgesteld moeten worden, wijzende op het belang van deze wet, de mogelijke gevolgen bij sluiting van de export, het verlies van arbeidsplaatsen, enz, eventueel gevolgd door acties.
5. De Ministeries van Handel en Industrie en van LVV moeten zich op elkaar afstemmen en samen een beleid bepalen met betrekking tot vergunningen voor visverwerkingsbedrijven.
6. Het is noodzakelijk het personeel van de bedrijven bewust te maken van het belang van kwaliteitsnormen.
7. Gekwalificeerd kwaliteitspersoneel verdient goede honorering. Incentives kunnen helpen goede resultaten te bereiken.
8. De behoefte aan kader moet nagegaan worden, en opleidingen moeten hierop afgestemd zijn.
9. Bedrijven hebben vaak een passieve houding met betrekking tot nieuwe ontwikkelingen. Ze moeten ook zelf achter de informatie zien te komen die belangrijk is voor hun eigen ontwikkeling.
10. Teleurstellende resultaten bij trainingen en seminars zijn soms het resultaat van de afvaardiging van de verkeerde personen.
11. Er zijn onvoldoende middelen beschikbaar ten behoeve van controle van de waterkwaliteit.
12. De groep vindt de tijdsruimte voor toepassing van HACCP systemen in het bedrijf te kort. Meer tijd zou aan de Europese Unie gevraagd moeten worden.

Sluiting van het Seminar

Drs. Lieveld excuseerde de directeur van LVV die wegens ziekte niet aanwezig kon zijn bij de sluiting, en ging kort in op sommige punten die door meerdere groepen werden aangehaald. Het eerste van deze punten betrof de fondsen die nodig zijn voor elke van de voorgestelde activiteiten. De sektor genereert financiële middelen, maar deze waren tot nu toe niet beschikbaar voor het leningen van de noden van de sektor. Het gevolg is dat het noodzakelijk is voor elke activiteit (dagelijkse kosten van controle, onderzoek,

waarnemersprogramma, kwaliteitscontrole, bouwen van infrastrukturen, enz.) steeds aparte financieringsbronnen te zoeken.

De werkgroep van de garnalenvisserij vroeg om voortzetting van dit Seminar op korte termijn, teneinde bepaalde punten van het Visserij Management Plan verder te bespreken, alsmede onder meer de interactie met de seabob vloot. De Onderdirecteur Visserij stelde voor een vervolg seminar over ongeveer twee weken te houden. Met deze afspraak werd het Seminar om 14.40 gesloten. (Voor een verslag van dat vervolg seminar zie Bijlage 4.)

LIJST VAN DE DEELNEMERS

Vissers en boot eigenaren

Garnalentrrawlvisserij

E. Mannes	General Manager, Sail
I. Shirahata	General Manager, Sujafi
Y. Hagiwara	Manager, Nisshin Fisheries Co.Ltd.
S. Jaewon Lee	Manager, Se-won Co.
S.T. Lee	Manager, Dong Hee Ind. Co. Ltd.
I.S. Sue	Manager, Mona Co.
Y.S. Sim	Manager, Woo Jin Fisheries
E. Samson	Sujafi
R. Bromet	Sujafi
Paiman Ch.	Sujafi
M. Brandon	Sail
R. Ramkisor	Taiyo A&F Co. Ltd.

Vistrawvisserij

P. van der Veen	Holsu N.V.
M. van der Veen	Holsu N.V.
R. Feenstra	Tasa Fisheries
M. Feenstra	Tasa Fisheries

Seabobtrawlvisserij

P. Sewdien	Manager, Namoon n.v.
S. Singh	Guiana Seafoods
R. Boedhram	Guiana Seafoods
P. Raghobar	Guiana Seafoods

Snappervisserij

M. Akkerman	Cevihas
-------------	---------

Bevolkingsvisserij

Madhuban	Visser
Leidsman	Visser
R. Kalaykhan	Eigenaar vissersboot

Verwerkingsindustrie

W. Titrotarono	Sail
G. Sathoe	Beira
Kasanom	Caribbean sea Food
R. Soerodimedjo	Manager S.I.S.

Ministerie van Landbouw, Veeteelt en Visserij

Hoofdkantoor

S. Redjosentono	Minister
R. Lieuw-A-Joe	Direkteur
I.E. Soe Agnie	Afdeling Planning
Breinburg	Afdeling Planning
S. Parbhoe-Rosan	

Visserijdienst

R. Lieveld	Direkteur
Y. Babb-Echteld	Visserij Onderzoek & Statistiek
T. Chin-A-Lin	Visserij Onderzoek & Statistiek
P. Charlier	Visserij Onderzoek & Statistiek
J. Samoedhi	Visserij Onderzoek & Statistiek
A. Saturinus	Visserij Onderzoek & Statistiek
J. Colli	Visserij Beheer & Ontwikkeling
B. Drakenstein	Visserij Beheer & Ontwikkeling
F. Wongsosoewirjo	Visserij Beheer & Ontwikkeling
Debipersad	Visserij Beheer & Ontwikkeling
S. Janki	Visserij Beheer & Ontwikkeling
H. Madarie	Visserij Beheer & Ontwikkeling
M. Koendjibharie	Visserij Beheer & Ontwikkeling
A. Kenswil	Administratie
R.E. Popke	Visserijdienst Margarita
Noredjo Abbas	Visserijdienst Nickerie
Tolud	Visserijdienst Boskamp
Z. Arjune	Visserij Centrum Commewijne

Andere Ministeries, instellingen en bedrijven

K. Mohadin	s'Lands Bosbeheer
W. Palman	Maritieme Autoriteit Suriname
B. Miajam	Maritieme Autoriteit Suriname
Rambharse	Ministerie van Planning & Ontwikkeling
H. Creton	Ministerie van Planning & Ontwikkeling
B. Sojo	Ministerie van Justitie
R. Tjien Fooh	Universiteit van Suriname
S. Moeljoredjo	Universiteit van Suriname
S. Raghoebarsing	Bureau voor Economisch Onderzoek en Advies
C. Saridjan	Dagblad "De West"
F. Zandgrond	Dagblad "De Ware Tijd"

FAO

Bisessar Chakallal	Regional Fisheries Officer, WECAF Secretary
David Die	Consultant

CFRAMP

Terrence Plillips	Shrimp and Groundfish RAU Leader
-------------------	----------------------------------

AGENDA VAN HET SEMINAR

EERSTE DAG (WOENSDAG 21 JUNI 2000)

Inschrijvingen 8.00 – 8.30

Protocolair gedeelte

Chairman : R. Lieveld

Toespraak van ODVIS 8.40 – 8.50

Toespraak van WECAF Sekretaris 8.50 – 9.00

Opening door de Minister van Landbouw, Veeteelt en Visserij 9.00 – 9.15

Video over Code of Conduct for responsible Fisheries 9.15 – 9.25

Pauze 9.25 – 9.45

Deel I. Inventarisatie van de visserijsector

Chairman : R. Lieveld

Garnalenvisserij :

Bio-statistische gegevens en andere resultaten Pierre Charlier 9.45 – 10.00

Inbreng van de garnalenvangstmaatschappijen S.J. Lee (Se Won) 10.00 – 10.15

I. Shirahata (Sujafi) 10.15 – 10.30

E. Mannes (Sail) 10.30 – 10.45

Vistrawlvisserij :

Bio-statistische gegevens en andere resultaten T. Chin A Lin 10.45 – 11.00

Inbreng van de visbedrijven M. Van der Veen 11.00 – 11.15
(Holsu)

Pauze 11.15 – 11.30

Seabob trawlvisserij :

Bio-statistische gegevens en andere resultaten Pierre Charlier 11.30 – 11.45

Inbreng van de visbedrijven P. Sewdien (Namoona) 11.45 – 12.00

Snapper visserij :

Standpunt van de industrie M. Akkermann 12.00 – 12.15

Lunch 12.15 - 13.15

Bevolkingsvisserij :

Bio-statistische gegevens en andere resultaten	Yolanda Babb	13.00 – 13.10
Standpunt van de vissers	Kalaykhan	13.10 – 13.20
	Kartokromo	13.20 – 13.30

De verwerkingsektor :

Feiten en gegevens	Juliette Colli	13.30 – 13.45
Standpunt van de sector	Sathoe (Beira)	13.45 – 14.00

Algemene onderwerpen :

Regionale aanpak van Onderzoek en Management Voorbeeld WECAFC adhoc Working group	David Die	14.00 – 14.20
Samenvatting van de discussie punten		14.20 - 14.45
Presentatie van het Visserij Management Plan	Pierre Charlier	14.45 – 15.00
<u>Einde van de dag</u>		15.00

Tweede dag (donderdag 22 juni 2000)

Deel II. Visserij management

Chairman : Stanley Raghoebarsing

Management van garnalenvisserij in Australie	David Die	8.45 – 9.15
Het Visserijbeleid van de Overheid	Rene Lieveld	8.30 – 8.45
Korte inleiding tot Het Visserij Management Plan	Yolanda Babb	8.45 – 9.00
Groeps discussies :		9.15 – 11.00
	Garnalenvisserij Vistrawl – en Snappervisserij Seabobvisserij en Fuiknetten Kustvisserij Andere visserij methoden	
Presentatie groepsstandpunten		11.00 – 12.30
Lunch		12.30 – 13.30
<u>Aanbevelingen</u>		13.30 – 14.15
<u>Sluiting door de Directeur van LVV</u>		14.15 – 14.30

SAMENSTELLING VAN DE DISCUSSIE GROEPEN

Groep 1 : Garnalentrawlvisserij

Mannes E.	Sail n.v.	
Brandon M.	Sail n.v.	Rapporteur
Paiman Ch.	Sujafi n.v.	
Bromet R.	Sujafi n.v.	
Shirahata I.	Sujafi n.v.	
Lee J.	SeWon Fisheries co.	
Hagiwara Y.	Nisshin Fisheries co.	
Lee S.T.	Dong Hee Ind. Co. ltd	
Sue	Mona co.	
Samson E.	Sujafi. n.v.	Chairman
Ramkisor R.	Tafco	
Pierre Charlier	Visserijdienst	
David Die	FAO	

Groep 2 : Vistrawlvisserij en snapper visserij

Feenstra R.	Tasa	Chairman
Feenstra M.	Tasa	
Van der Veen Murk	Holsu	
Van der Veen G.	Holsu	
Akkerman	Cevihas	
Debipersad J.	Visserijdienst	Rapporteur

Groep 3 : Seabobtrawlvisserij

Sewdien P.	Namoona N.V.	Chairman
Ramchand	Guiana Seafoods	
Sing S.	Guiana Seafoods	
Mohan- Boedhram R.	Guiana Seafoods	Rapporteur
Tjitrotaroeno	Sail N.V.	
Obara T.	JICA	
Chakallal	FAO	
Phillips T.	CFRAMP	
Miajan	MAS	
Chin-A-Lin T.	Visserijdienst	

Groep 4 : Bevolkingsvisserij (kustvisserij)

Koendjiharie A.	Visserijdienst	Rapporteur
Madhuban	Visser (Coronie)	Chairman
Leidsman W.F.	Visser (Boskamp)	
Kasanom T.	Visser	
Abbas Noredjo	Visserijdienst	
Saturinus A.	Visserijdienst	
Tolud G.	Visserijdienst	
Yolanda Babb	Visserijdienst	

Groep 5 : Andere punten

Soe Agnie I.E.	LVV- Planning	Chairman
Tjien Fooh R.	Universiteit van Suriname	
Kenswil A.	Visserijdienst	
Popke R.E.	Visserijdienst	
Moeljoredjo S.	Universiteit van Suriname	
Parbhoë R.	LVV- Planning	
Wongsowirjo F.	LVV	
Arjune Z.	Visserijcentrum - Commewijne	Rapporteur
Janki S.	Visserijdienst	

**Report of the Follow-up Meeting to the Fisheries Management Seminar of
21-22 June 2000
Paramaribo, 11 July 2000**

Opening

Dr. Rene Lieveld, director of Fisheries opened the follow up Seminar at 9.05 a.m. In his opening remarks he stated that the discussions would focus on shrimp, fin-fish trawl and coastal fisheries, their interaction and problems. He shared his experience with the group on a field trip he made last week. He said that large, artisanal, chinese-seine vessels (called jagi jagi) were operating in front of the coast with licenses that only allow them to fish in the river mouths and the rivers. They were catching a lot of juveniles of *Cynoscion acoupa* (Ban ban) because of the small mesh size they use. This could be a problem for the whole artisanal/coastal fisheries.

Dr. Power (marine biologist) who was hired by Sujafi, as a consultant to interpret the Fisheries Management Plan, stressed the importance of research on the fishing grounds. Sustainable management is only possible if there is a good co-operation with all users of these grounds and the presence of an adequate data collection system.

Since there were only two persons were present from fin-fish companies, none for the red snapper group and only one from a seabob company, the participants were split into two groups, a shrimp and a fish group. The discussions started at 9.20 a.m. and continued until 12.30.

At 12.30 the Groups presented their reports.

Group I –Shrimp Fishery

They handed over a report, containing comments on the penaeid shrimp fishery section of the Fisheries Management Plan (FMP), to the Fisheries Department and mentioned that they would be glad to see these comments integrated in the final version of the management plan.

They also referred to page 41 of the FMP on the topic "current issues" point 2, they felt that this was not true. They also handed a financial report from their accountant on cost benefit analysis of the instrument/device for locating position of near shore fishing boats.

Research should now also include more equipment and / or instruments to be able to measure climatic conditions and ecological changes. They had concerns about where the shrimps were migrating since the feeding grounds were being destroyed resulting in very low catches. The number of boats was decreasing because companies were moving to other fishing grounds outside of Suriname.

The fishing license fee in Suriname was the highest in Caribbean and Latin America.

Because research will take a while, but action needs to be taken immediately concerning the damage of the fishing grounds shorewards of 15 fathoms isobath, monitoring and control by the coast guards should be carried out intensively on a regular basis.

The Group **recommended** that:

- Korean shrimp boats and stern trawlers fishing in these shallow waters should get high fines.
- Trawling for seabob should be stopped immediately.

Group II – Coastal and Fin-fish Fisheries

Stern trawlers should not operate shorewards of the 15 fathoms isobath. The east-west line must be a straight line.

The Coastal fishery (Sk license) has reached its maximum. Licenses should not be issued to Guyanese fishermen anymore.

The number of licenses for stern trawlers must be limited. They should not be issued without approval of the Fisheries Department (not the minister).

Jagi jagi (medium chinese seine) nets were an obstacle for other vessels in the river mouth. The type of net used and the location where they operate were very important.

Adequate landing facilities need to be available and refrigerated trucks. They were willing to pay for using these facilities.

Control and surveillance. Coast guards must conduct frequent surveillance and on regular basis.

Data submission. Submission of data, total catch by species every month, must be made obligatory in the license. (This is already one of the requirements in the license, but it is not enforced).

Closing

Dr. R.G.H.M Lieuw A Joe, Permanent Secretary of the Ministry of Agriculture addressed the meeting and said that the participation of the fishery sector in the management of the fisheries was very important. The Fisheries Management Plan was a result of the new fishery law, which was of great importance for the regulation and sustainable use of the resource. All fisheries activities must be evaluated and upgraded where necessary. The government must enforce rules and all users must be willing to work towards a sustainable use of the resource.

Dr. R. Lieveld mentioned that the Fisheries Department would publish, very soon, in the media, the location where the different fleets are allowed to fish, the mesh size of the gear and the specifications of the vessels. He also urged fishermen and stakeholders to ask the National Assembly and the President to adopt the three draft fisheries laws, which were before them.